

בס"ד, כ"ג כסלו תשע"ח

11 דצמבר 2017

תיק 77052

פסק דין - גביית פדיון דמי הודעה מוקדמת מעובד

בעניין שבין

הנתבעת

התובע

מעסיק

עובד

א. רקע

התובע עבד אצל הנתבעת במשך תקופה מסוימת. במהלך התקופה השתנה תפקידו ושכרו כמה פעמים. בין הצדדים היו מספר מחלוקות ובית הדין קיים שני דיונים, כאשר בדיון השני הופיעו בפני בית הדין מספר עדים.

בסוף הדיון השני הציע בית הדין לצדדים את הצעת הפשרה הבאה:

1. התובע יקבל את השכר עבור חודש מאי לפי הרשום על תלוש המשכורת (ללא הפחתות המופיעות שם), סה"כ 19,500 ש"ח שכר + 580 ש"ח נסיעות.
 2. התובע יקבל בין 3000 ש"ח ל-10,000 ש"ח נוספים ע"פ שיקול דעת ביה"ד עבור שאר התביעות.
 3. בזאת יסתיימו כל המחלוקות שבין הצדדים.
- בהמשך הבהיר בית הדין כי בסעיף 1 הכוונה לשכר ברוטו.
- שני הצדדים קבלו את הצעת הפשרה. כעת עלינו להכריע לגבי היקף התשלום המוזכר בסעיף 3 לעיל.

ב. דיון

מוסכם שהתובע עבר בחודש מאי, וכן שבתלוש השכר של אותו חודש כתוב ששכרו ברוטו עומד על 19,500 ₪ + 580 ₪ נסיעות. אלא שהנתבעת הפחיתה משכר זה עבור פדיון הודעה מוקדמת וכן עבור מקדמה. אלא שבדיון הובהר היטב שגם אם התובע התפטר הרי שהוא הציע להישאר כמה שיידרש לנתבעת. לפיכך, לא היתה הצדקה להפחית עבור דמי הודעה מוקדמת. ממילא, אי תשלום השכר היה בגדר הלנת שכר האסורה באיסור הלכתי חמור וכן עשויה לזכות בפיצוי על פי החוק.

לכך יש להוסיף מספר שיקולים נוספים: בית הדין נוטה להניח שהתובע לא היה נוכח בעבודה בימי א' (וגם אם עבד מהבית, אין כאן יום עבודה מלא ורגיל), ולכן הוא אינו זכאי להשלמת ימי חופשה. כמו כן, התובע קיבל מהנתבעת תשלומים שונים מעבר לשכר.

לאור כל זאת, אנו סבורים שעל הנתבעת לפצות את התובע בסך 8,000 ₪.

מסתבר שמכלול התשלומים שקיבל התובע והפיצוי האמור, משלימים לתובע את זכויותיו על פי חוק ואף למעלה מכך.

בשולי הדברים נוסיף כי להבנת בית הדין, בהסכמת הצדדים להצעת הפרשה של בית הדין הצדדים ביטאו נכונות להניח את משקעי העבר בצד ולחזור למערכת יחסים חברית וטובה כפי שהיה בעבר. בית הדין מברך את הצדדים על כך.

ג. החלטות

1. הנתבעת, תשלם לתובע, שכר בסך 19,500 ₪ ברוטו וכן 580 ₪ דמי נסיעה עבור עבודתו.

2. הנתבעת תשלם לתובע 8,000 ₪ נוספים כפיצוי.

3. כל הסכומים ישולמו תוך 35 יום מהתאריך הנקוב על פסק הדין.

4. ניתן לערער על פסק דין זה תוך 30 יום מהתאריך הנקוב עליו.

פסק הדין ניתן בתאריך כ"ג כסלו תשע"ח, 11 דצמבר 2017.

והאמת והשלום אהבו

בזאת באתי על החתום

הרב אברהם יצחק שורץ

הרב עדו רכניץ, אב"ד

הרב שלום אטלי